

BULLETIN OVER ETHIOPIË EN ERITREA

Uitgave van Interkerkelijke Stichting Ethiopië/Eritrea

nr. 57 • september 2019

Redactieadres: **Wijk 4-102, 8321 GH Urk.** Tel. 0527-682123 • Fax 084-8388817
E-mail: isee@hetnet.nl • www.isee-urk.nl Bank NL55ABNA0451115627 • ANBI 0070.45.396

Verbouwing / opschuiven Contactdag

Wie A zegt moet ook B zeggen...

Al een tijdje hebben we plannen om onze winkel in tweedehands kleding onder te brengen in ons kantoorpand en om het winkelpand te gaan verkopen. Zoals u weet zit deze winkel nu nog in het pand Bet Tesfa op Wijk 4-45. Ook willen we ons kantoorpand op Wijk 4-102 praktischer in gaan delen. Daar is lang en uitgebreid over gesproken tijdens onze bestuursvergaderingen. Redenen hiervoor zijn hoge onderhoudskosten van het huidige winkelpand, de mogelijkheid om onze vaste lasten te verlagen omdat we het winkelpand gaan verkopen en efficiënter gebruik van de ruimte in het kantoorpand. Het geld dat vrij komt na verkoop van het winkelpand en aftrek van de verbouwkosten zal uiteraard worden besteed aan Ethiopië!

En nu gaan deze plannen daadwerkelijk uitgevoerd worden. De start is al gemaakt. Er is gekeken door een projectontwikkelaar die een tekening heeft gemaakt, een interieurstyliste heeft een plan gemaakt, een aannemer is gevonden en een projectcommissie is gevormd. Zaterdag 6 juli was de aftrap. We konden beginnen met ruimen in het kantoorpand. In september gaat de aannemer van start.

Wat heeft dit allemaal te maken met de werkgroependag?

Normaal gesproken hebben we in oktober onze jaarlijkse werkgroependag. Maar we hebben besloten om dit keer de werkgroependag op te schuiven naar begin volgend jaar. Daar hebben we twee redenen

**BELANGRIJK
VERPLAATSING
CONTACTDAG 2019
van oktober 2019
naar voorjaar 2020**

voor: allereerst gaat onze volle aandacht nu naar de verbouw. Er zal ook veel werk door onszelf gedaan moeten worden om de kosten te drukken. Hierdoor blijft er weinig tijd en gelegenheid over om de werkgroependag goed voor te bereiden. En we willen u graag de mogelijkheid geven om ons vernieuwde pand te bewonderen. Dat betekent ook dat het dan niet in de Koningshof gaat plaatsvinden, maar deels in ons vernieuwde kantoorpand en deels op een andere locatie. Maar daarover hoort u t.z.t. meer.

Wij zien uit naar een geheel vernieuwd pand op Wijk 4-102. Waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en dat toegankelijker zal worden voor de Urker bevolking en voor bezoekers van buiten Urk. En wij vertrouwen erop dat wij u in het voorjaar van 2020 welkom mogen heten in ons nieuwe multifunctionele gebouw.

Verslag workshop

Tijdens onze reizen naar Ethiopië ontmoeten we onze lokale partners afzonderlijk. We bespreken en bezoeken dan de projecten en maken plannen voor de toekomst. Maar elke twee jaar komen we met al onze partners bijeen in één grote bijeenkomst: De Workshop. We bespreken dan een bepaald thema, houden elkaar een spiegel voor en proberen elkaar te inspireren tot mooie projecten en initiatieven.

Dit jaar kwamen we op 6 maart bijeen in het Rode Kruis Gebouw in Addis Abeba. Natuurlijk had iedereen beloofd om te komen maar het blijft altijd spannend of het iedereen lukt om op het afgesproken tijdstip aanwezig te zijn. Maar ook deze keer was iedere organisatie vertegenwoordigd door één of meerdere vertegenwoordigers.

Als thema hadden we van tevoren "Community Based Organization" afgesproken. Dit was ook een thema op onze laatste contactdag waar Ato Mulugeta te gast was en over dit onderwerp sprak.

Drie organisaties hadden een korte presentatie voorbereid: Sr. Senkenesh van Medhen Social Centre, Mulugeta Gebru van JeCCDO) en Yehalem Abebe van FGCF.

Drie verhalen vanuit drie verschillende invalshoeken maar in elk verhaal kwam naar voren: zorg dat de lokale gemeenschap onderdeel is van je project en maak gebruik van de kracht van deze gemeenschap.

Sister Senkenesh gaat er bij elke nijpende situatie vanuit dat "het glas water" altijd halfvol is. Ze weigert mee te gaan in de negatieve duiding dat

het glas half leeg kan zijn. En als ze dit vertelt als een krachtige, gelovige vrouw dan neem je dit ook aan. Op onze vraag of het glas dan nooit minder dan halfvol is antwoordde ze: "als dat het geval zou zijn dan mag ISEE wat water bijschenken" Kern van MSC is dat niemand wordt opgegeven, iedereen kan iets doen aan zijn eigen vooruitgang. Daar helpen ze mee maar nemen het niet over.

Sister Senkenesh vertelt het verhaal van de moeder en dochter die we de dag ervoor hadden bezocht: MSC helpt mee om het huisje op te knappen en geeft de vrouwen training in ondernemerschap waardoor ze op eigen kracht een kleine handel in voedsel kunnen opzetten. MSC blijft dit volgen zodat ze bij terugval meteen kunnen bijsturen.

Ook JeCCDO neemt de lokale gemeenschap als basis voor vooruitgang. In vroegere dagen richtten ze zich vooral op hulp aan moeder en kind maar dit is tegenwoordig uitgegroeid tot projecten waarbij de lokale gemeenschap en overheid en bedrijven meedoen. Persoonlijke ontwikkeling is belangrijk maar na training en school is er ook werk nodig. Alleen zo kun je gemeenschappen

opbouwen die sterk genoeg zijn om zichzelf te helpen. Kennis van de gemeenschap en het gebied is hierbij belangrijk.

Laatste spreker is Yehalem van FGCF. Een kleine maar zeer actieve organisatie. Ook FGCF gaat er vanuit dat de lokale gemeenschap zelf kracht heeft om bijvoorbeeld het bouwen van een school te starten en dat ze alleen een zetje in de rug nodig hebben. Dit doen ze bijvoorbeeld door succesvolle oud-leerlingen erbij te betrekken. Ze zien in de loop der jaren dat het aandeel van de lokale gemeenschap steeds groter wordt en het aandeel van donoren kan dan beperkt blijven of kan worden gebruikt om kinderen met een beperking ook naar de school te laten gaan. Hiervoor zijn een aangepast lokaal en gespecialiseerde leraren nodig. FGCF investeert steeds meer in het beter opleiden van docenten. De verbetering in het lesgeven die ze hierdoor bereiken is bijzonder. Een lokaal bouwen is één ding maar een goede leraar voor de klas is misschien wel belangrijker voor de ontwikkeling van een kind.

Na de presentaties volgt een goede discussie. Het is goed om te merken dat de verschillende organisaties steeds meer belangstelling voor elkaar en elkaars manier van werken krijgen. De discussie vatten we met de volgende punten samen:

We blijven ons richten op de armsten van de armen

Richt je op projecten waar de lokale gemeenschap in kan meedoen
Doe waar je goed in bent
Breng focus aan. Je kunt niet alles.
Duurzaamheid is belangrijk
Help de kinderen met een beperking
Een project moet een start en een einde hebben maar moet daarna wel op eigen kracht door kunnen gaan

Om 17.00 uur sluiten we de workshop en eten en drinken nog iets met elkaar in de tuin van het Rode Kruis. Het voelt als een groot voorrecht dat we dit namens u mogen doen!

Afscheid van Willem Remijnse

Dinsdagavond 25 juni gaan wij (Willem Jan en Marja) richting Kraggenburg om een bezoek te brengen aan Willem Remijnse en zijn vrouw Elly. Willem is namelijk afgetreden als bestuurslid na een zittingsperiode van ruim 12 jaar! Dat is een bezoekje met een mooi bos bloemen meer dan waard. Gelukkig betekent dit niet dat hij helemaal stopt met zijn werk voor onze Stichting, hij blijft namelijk nog lid van de landbouwcommissie, welke nu trouwens verder samengaat met de commissie MSE.

Het is een prachtige zomeravond, dus we strijken neer op het terras in de tuin van hun mooie boerderij en biologische kippenbedrijf aan de rand van de polder, vlakbij het Voorsterbos.

Voordat Willem toetrad tot het bestuur zat hij al een paar jaar bij de Stichting, waarvoor hij zich destijds trouwens vrijwillig had aangemeld. Hij had een artikel gelezen in de Noordoostpolder over onze Stichting waarin o.a. stond dat de Stichting op zoek was naar vrijwilligers. Hij kon echter niet zomaar toetreden, maar werd eerst uitgebreid 'gewogen', maar gelukkig niet 'te licht bevonden'. Piet Ellens wilde zeker weten dat Willem een geschikte kandidaat was. Nou dat was (en is) hij zeker. Willem is iemand die zijn boerenverstand gebruikt. En doordat hij ook vaak in Ethiopië is geweest, in ieder geval meer dan 10 keer, weet hij waar hij over praat. Hij benoemt dat de kracht van onze Stichting zit in de samenwerking. Het goede contact dat wij hebben met onze partners in Ethiopië, en dat er goed naar elkaar geluisterd wordt. Dit krijgen we ook van onze partners terug, zij vinden het heel prettig om met ons samen te werken. Al zijn we maar een hele kleine hulporganisatie, toch weten ze ons steeds weer te vinden, juist vanwege dit 'ons-kent-onsgevoel'. Enkele van onze partners (Mieso en Mulugeta) hebben, tijdens hun verblijf in Nederland, mogen logeren bij Elly en Willem op de boerderij. Hier hebben ze goede herinneringen aan.

Hoe ziet Willem de toekomst van onze Stichting? Een goede bemensing is erg belangrijk, goede mensen op de juiste plek. En dit is dus een aandachtspunt, want nieuwe betrokken mensen zijn moeilijk te vinden en melden zich al helemaal niet vrijwillig aan, zoals Willem destijds. Daarom moeten we ons richten op de jeugd, hen op hun manier proberen te betrekken. Daarin zit een uitdaging voor de toekomst. Ook moeten we aan onze naamsbekendheid blijven werken, vooral in onze nabije omgeving. We nemen afscheid van twee bijzondere mensen. Beiden zeer betrokken bij de samenleving. We zijn dankbaar voor hun trouw en vele goede werk voor onze Stichting.

Reisverslag Ethiopië 3 tot 9 maart

Deelnemers: Willem Jan Wakker, Elske en Simone Schilder, Willem en Ton Remijnse, Marja Visscher.

Zondag 3 maart

Op zondagmiddag half 4 is het zover. We vertrekken richting Schiphol. Elske heeft haar dochter Simone meegenomen. Zij gaat haar opdracht voor school realiseren in Ethiopië. En Willems zoon Ton is mee omdat hij erg nieuwsgierig is naar het land dat zijn vader al zo vaak heeft bezocht. Eenmaal in het vliegtuig gaat het verder voorspoedig. Ook de overstap in Wenen lukt, ondanks de krapte in tijd. En dan ben je echt op weg naar Ethiopië, een non-stop vlucht van 6 uur. We dommelen de nacht door en om 7 uur Ethiopische tijd landen wij op het vliegveld van Addis Abeba. Hier scheiden onze wegen. Willem, Ton en Simone vliegen namelijk meteen door naar Bahar Dar. Willem Jan, Elske en Marja blijven in de stad.

Verslag van Willem Jan, Elske en Marja.

Maandag 4 maart

Wij worden van het vliegveld opgehaald door onze vriend, en ons contact in Ethiopië, Zenebe, en we gaan eerst naar het hotel om in te checken.

We beginnen met een bezoek aan zuster Senkenesh. Al jaren hebben wij nauwe banden met haar en het welkom is warm. Samen met haar bezoeken we een paar adressen. Zo gaan we naar een vuilnisbelt. Wat een geur! Ook hier wonen mensen!

◆ Zuster Senkenesh (rechts op de foto).

◆ Dokter Mulu heeft sinds kort een nieuw gebouw betrokken in Addis Abeba.

We treffen hier een vrouw die in een hutje woont dat is opgetrokken uit golfplaten en plastic. Als er regen valt stroomt dit de vuilnisbelt af dwars door haar hut, waardoor haar matras steeds nat werd. Van MSC (Medhen Social Center) kreeg zij daarom een bed met een nieuw matras. Nu slapen zij en haar kinderen droog. En haar kinderen kunnen dankzij MSC naar school.

Onder de indruk gaan we terug naar ons hotel. 's Avonds breekt er een hevige hagelbui los en we denken allemaal aan de vrouw met haar kinderen in het plastic hutje op de vuilnisbelt...

Dinsdag 5 maart

Vandaag staat een bezoek aan Family Service Association in Addis op het programma, bij Letti en twee van haar medewerkers. Met FSA hebben wij een strategisch partnerschap, net zoals met MSC.

FSA is één van onze stabiele partners. Ze richten zich voornamelijk op onderwijs en op hulp aan, en economische onafhankelijkheid van kwetsbare vrouwen in de arme wijken van Addis. Ze hebben vier scholen, waar leerlingen tussen de middag een lunch krijgen.

's Middags gaan we op bezoek bij dokter Mulu. Ook een oude bekende van ISEE. Mulu is gynaecoloog en gespecialiseerd in het opereren van

fistula's. Zij heeft pas een nieuw gebouw betrokken in een buitenwijk van Addis. We krijgen van haar een rondleiding door een compleet ziekenhuis wat er heel goed uitziet met alles erop en eraan. Mulu geeft aan dat ze graag iedere maand twee fistula-operaties wil doen, wij willen haar hierin ondersteunen. We sluiten af met een koffiereceremonie en nemen afscheid van deze bijzondere vrouw.

Woensdag 6 maart

Woensdag is de dag van de workshop. Deze wordt gehouden in het Rode Kruis gebouw. En hier voegen Willem, Ton en Simone zich ook weer bij ons. Fijn om te horen over hun positieve ervaringen.

Een verslag van onze workshop die wij met onze partners in Ethiopië hebben gehouden staat apart in dit Bulletin vermeld.

Donderdag 7 maart

We staan vroeg op omdat we een lange reis gaan maken het binnenland in. Nadat we ons door de drukte van Addis hebben geworsteld komen we op een prachtige snelweg (aangelegd door de Chinezen) richting het zuiden. Na een lange rit van zo'n 7 uur komen we aan bij de Borko school. We worden zeer enthousiast ontvangen, alle kinderen staan te zingen bij de ingang van de school. Helaas barst er juist op dat moment een onweersbui los waardoor de ontvangst een

beetje in het water valt. Dit is een project wat moeizaam is verlopen en wat nog steeds niet helemaal is afgerond. We zijn er nu om te kijken hoever de bouw is van de vier extra schoolklassen. We zijn verheugd om te zien dat de muren staan en de ramen erin zitten. Ze zijn nu met de vloeren bezig en de muren moeten nog afgewerkt worden. Wat ISEE betreft is dit project nu afgerond, zoals was afgesproken. We keren weer terug naar Shashamane waar we zullen overnachten.

Vrijdag 8 maart

Vandaag splitsen we weer op, Willem en Ton gaan het landloze vrouwen project van SEDA bezoeken en de rest van het gezelschap gaat naar de blindenschool van Salu in Hawassa. Hier komen we in een warm bad. De kinderen staan ons op te wachten in hun mooie schooluniform met allemaal een rode roos in de hand. Ze zingen voor ons en dat is prachtig om te zien. In vergelijking met het bezoek van 2 jaar geleden ziet het er heel goed uit. We krijgen een rondleiding en zien de kinderen bezig met hun brailleles in de lokalen. Het terrein ziet er opgeruimd en schoon uit. De slaapzalen zijn ruim en de bedden zijn keurig opgemaakt. De gebouwen zijn geleverd in vrolijke kleuren. Er is een schooltuin die vol staat met gewassen, voornamelijk kool en maïs. Het is voor ons een leuke verrassing

dat er ook een groep kinderen aanwezig zijn die hier op school hebben gezeten. Eén van deze jongens houdt een toespraak voor ons waarin hij vertelt hoe dankbaar hij is dat hij de gelegenheid heeft gehad om naar deze school te gaan en braille te leren. Ook zijn vader spreekt zijn dankbaarheid naar ons uit. We hebben een zak vol met truien en mutsen bij ons die in Culemborg zijn gebreid. Ook hebben we nog speeltjes die door de leerlingen van de Aeres school in Lelystad zijn gemaakt. Hier is de schoolleiding erg blij mee. Willem Jan zegt dat hij onder de indruk is van de verbeteringen en dat

ISEE de School for the Blind wil blijven steunen. Met een goed gevoel nemen we afscheid.

En nu moeten we de lange weg weer terugrijden. Dit keer vermoeiender omdat het warmer is. Maar om 7 uur 's avonds komen we weer aan in het hotel in Addis waar we ons klaarmaken voor vertrek en nog een maaltijd nuttigen voordat we om 10 uur terug gaan naar het vliegveld. Moe, maar met een goed gevoel beginnen we aan onze terugreis. Zaterdagochtend zijn we rond 11 uur weer veilig thuis.

Verslag van Willem, Ton en Simone.

Na aankomst op het vliegveld in Addis Abeba moeten Simone, Ton en ik (Willem) ons haasten om het vliegtuig naar Bahar Dar te halen. Op het vliegveld van Bahar Dar blijkt niet veel veranderd te zijn. Helaas zijn onze koffers niet meegekomen, hopelijk arriveren deze later op de dag nog. We worden opgewacht door Yehalem en zijn collega Girma en vervolgen onze weg naar ons hotel. In de stad, die ondertussen meer dan een kwart miljoen mensen herbergt, is wel veel veranderd, overal bajaj's en veel nieuwbouw, betere wegen en auto's, ja er is vooruitgang waar te nemen.

Om 11 uur vertrekken we naar de

◆ Overal bajaj's.

Wotet Abay school waar Simone een training zal geven aan de jeugd in het kweken en verzorgen van aardbeien, dit in het kader van haar eigen bedachte en zelf gefinancierde schoolproject : 'strawberries for kids'.

De aardbeienplanten hebben we mee achterin de auto. Na een uur komen we aan bij de school waar al de nodige voorbereidingen zijn getroffen, de plantbedden zijn gemaakt en mest is hierbij ingewerkt. Simone houdt haar presentatie voor zo'n 60 leerlingen, de jeugd is zeer geïnteresseerd en stelt vele vragen. Dan is het tijd om te gaan planten, er zijn meer dan 200 planten meegenomen. Na een demonstratie door Simone hoe je moet planten, water geven en afdekken met gedroogd gras, dit om onkruid tegen te gaan en te voorkomen dat het te heet en te droog wordt! Hierna beginnen we aan een

rondgang over het terrein en door de school, de gebouwen zien er allemaal prima uit ook de geplante bomen en struiken voor gebruik als buitenlokalen doen het redelijk goed, al kunnen ze volgens ons wel wat water gebruiken. Hier zit wel een probleem! De aanwezige tank is niet gevuld omdat er nog geen pomp is gekocht die dit zou moeten doen. Navraag bij Yehalem leert ons dat het hoogteverschil vanaf de rivier 70 meter is en de rivier is 300 meter ver, ze hebben pas geleden een pomp geprobeerd die dit aankon, deze wordt binnenkort aangeschaft. We zijn helemaal niet blij met deze gang van

zaken, en ik geef Yehalem aan dat dit niet kan, hier moet zo snel mogelijk iets aan gebeuren, want zonder water geen leven! Op dit moment word gebruik gemaakt van de waterleiding uit de buurt zodat de aardbeien wel kunnen worden begoten, dit moet iedere dag wel twee keer gebeuren! Afgesproken wordt dat binnen enkele weken de pomp operationeel is en dat de braakliggende grond in de komende maanden geschikt word gemaakt voor schooltuintjes en verbouw van groenten! Het bezoek aan de special needs class zeer positief, het ziet er allemaal prima uit, goede materialen, en een

praktische indeling. Zijn ze vorig jaar gestart met 16 leerlingen, ondertussen hebben ze er al 36 in deze special needs class!!

Na een goede nachtrust en ontbijt vertrekken we op dinsdag naar de Sebatamitschool waar een zelfde programma zal volgen als de vorige dag. Ook hier maken we een rondgang door de school en het terrein. We zien prima gebouwen, redelijke bomen en struiken voor de buitenlokalen, een mooie aangelegde boomgaard met mango's, avocado's, maar ook hier nog geen tuintjes! We lopen met Yehalem naar de rivier (500 meter)

◆ Leerlingen van de Wotet Abay school waar Simone (midden) een training heeft gegeven in het kweken en verzorgen van aardbeien.

en zien hier een hoogteverschil van 12 meter. Ik geef aan dat ik teleurgesteld ben dat er nog geen pomp en leiding is geïnstalleerd. Yehalem zegt de twee pompen die hij nodig heeft binnenkort aan te schaffen zodat ze binnen enkele weken kunnen beginnen. Nog tijdens onze reis ontvang ik van Yehalem de nieuwste plannen en vorderingen op dit gebied! Binnen een week na thuiskomst ontvangen we al foto's van de vorderingen, de waterleiding is ingegraven, de pomp is besteld en er is een deskundige voor tuinen en landschap aangenomen.

Aan het eind van ons bezoek overhandigen we nog de koffer met spelletjes voor de kinderen die gemaakt zijn door de leerlingen van de school uit Lelystad. We demonstreren nog een spelletje Mens erger je niet en vervolgen onze weg naar de Bezawitschool.

's Avonds ontmoeten we de familie Heijboer in het Tana hotel, zij zijn hier bijna vier maanden in Bahar Dar om het Eye Medication project te organiseren en te begeleiden, en dat op een leeftijd van in de tachtig! ! Bewonderenswaardige mensen! ! We gaan met z'n drieën met de bajaj terug naar ons hotel, van waaruit we morgenochtend vroeg zullen vertrekken om terug te vliegen naar Addis.

Vrijdag 8 maart

Bezoek aan SEDA

Na een rit van bijna twee uur vanaf Shashamene komen we aan in Zeway, hier ontmoeten we de fieldworker en de program officer van Seda. We vertrekken naar de vrouwen die betrokken zijn bij het project: "Promoting of sustainable agriculture and agribusiness for landless women". De eerste vrouw die we bezoeken heeft een keurige tuin. Zij kweekt vooral uitjes voor uitplant, dat betekent dat er uien worden gezaaid op bedden, die iedere dag worden begoten met water uit de gegraven put. De uienplantjes worden na 6 tot 8 weken verkocht aan grotere boeren, die deze weer uitplanten. Er wordt ondertussen verkocht aan heel Ethiopië. Zeway heeft een goede naam op dit gebied ontwikkeld de laatste tijd. Er wordt ook vruchtwisseling toegepast met andere gewassen als

◆ Bij de Sebatamitschool wordt de waterleiding ingegraven.

kool, sla, peper etc. De echtgenoot van deze vrouw werkt ondertussen ook mee in haar bedrijfje en samen weten ze zo 20 tot 30.000 birr per jaar te verdienen (800 euro). Al met al een beter bestaan voor deze mensen, de kinderen kunnen naar school, er is voldoende voedsel en ze hebben een inkomen. Buren die dit zien zijn zelf ook met dit soort activiteiten begonnen. Mooi om te zien dat dit soort dingen worden gekopieerd, zodat er veel meer mensen beter van worden. De volgende vrouw die we bezoeken heeft de boel ook goed op orde. Ze heeft van haar verdiende geld een oplader op zonne-energie aangeschaft. Zo heeft ze 's avonds licht voor haar kinderen zodat ze huiswerk kunnen maken hoeven ze niet in het donker te eten. Ook heeft ze een tuin van een oude buurman bijgehuurd voor 1500 birr/jaar voor extra inkomsten. Super! !

We gaan ook nog even langs het oude irrigatieproject van SEDA (2002). Het ziet er perfect uit. Er wordt hard gewerkt. D.m.v. irrigatie kunnen sla, snijbiet, kool en veel uien worden geteeld. We zien ook hier veel kleine uienplantjes verschijnen voor uitplant. Prachtig om te zien dat het na zoveel jaar nog zo goed loopt en dat het er nog zo goed uitziet!

Dan 40 minuten in de auto om te gaan kijken bij de selfhelp-groep van vrouwen die bij het project betrokken zijn. Hierbij worden ze bewust gemaakt van hun positie, hoe ze voor zichzelf op moeten komen en minibedrijfjes kunnen oprichten.

De vrouwen geven aan dat ze vóór deelname aan dit project niet in het openbaar mochten spreken, niet naar de markten mochten en alle werk in en om het huis moesten doen. Ook is huiselijk geweld veel voorkomend! Alle vrouwen gaven aan vroeger thuis geslagen en mishandeld te worden. Dat gebeurt nu NIET meer! Ze zijn mondiger geworden en bewuster en voelen zich gesteund door de andere vrouwen van de groep waarmee ze wekelijks contact hebben. Een enorme verandering in het leven van deze vrouwen. Ze sparen iedere maand 3 tot 6 birr en financieren hiermee elkaar bij toerbeurt bij het opzetten van handel en kleine bedrijfjes. Prachtig om te zien hoe deze sterke vrouwen door een klein beetje hulp een compleet ander leven weten te realiseren. Blij met wat we gezien en gehoord hebben ontmoeten we de rest van de crew weer in Zeway.

NIEUWE PROJECTEN

Bijna iedere maand komen er bij ISEE aanvragen binnen voor nieuwe projecten. Dit kunnen langlopende, maar ook hele kleine projecten zijn. Om een idee te geven wat er de laatste tijd aan projecten aangenomen is, volgt onderstaand een selectie.

Cystoscoop voor Ithiel ziekenhuis

Datum: 16-4-2019

Organisatie: Dr. Mulu Muleta

Plaats: Akaki, buitenwijk van Addis Abeba

Projectduur: april/mei 2019

Kosten: 9317,83 euro

Omschrijving: In Akaki, een buitenwijk van Addis Abeba, is onlangs een ziekenhuis geopend voor operaties aan vrouwen met fistels. Voor deze operaties is een cystoscoop nodig. Deze is niet makkelijk te koop in Ethiopië, bestellen in Ethiopië is bijna onmogelijk, deze wordt dus geïmporteerd vanuit Nederland.

Opstarten van aangepast onderwijs

Datum: 18 juni 2019

Organisatie: FGCF

Plaats: Debre Work

Projectduur: schooljaar 2019/2020

Kosten: 21.335 euro

Omschrijving: In Debre Work wordt momenteel een nieuwe school gebouwd. Men wil één klaslokaal reserveren voor kinderen met een handicap. Dit lokaal moet enigszins aangepast worden en er is aangepast meubilair en aangepast lesmateriaal nodig.

Opzetten van zelfhelpgroepen voor vrouwen

Datum: 18 juni 2019

Organisatie: JeCCDO

Plaats: Debre Sina

Projectduur: drie jaar, van juli 2019 tot juli 2022

Kosten: 50.200 euro totaal

Omschrijving: Er worden 24 zelfhelpgroepen opgezet, ieder 20 deelnemers. Iedere zelfhelpgroep (SHG) heeft een onderling kredietsysteem. Alle zelfhelpgroepen vormen samen een CLA, een Cluster Level Association.

Deze organiseert activiteiten die boven een zelfhelpgroep uitstijgen. De deelnemers concentreren zich in eerste instantie op kleinschalige tuinbouw naast het eigen huis, houden van kippen, vetmesten van schapen en het opzetten van kleine winkeltjes.

De omschrijving van deze projecten is natuurlijk veel te kort om een goed beeld te krijgen. Het kantoor van de Stichting beschikt over uitgebreide informatie.

